Propozycje rekomendacji w temacie:
„Czy całkowicie odejść w Poznaniu od spalania węgla w gospodarstwach domowych?”

Dr inż. Marta Laska:

1. W pierwszej kolejności należy obniżać energochłonność budynków (tzn. ocieplać, wymieniać stolarkę), a dopiero w kolejnym kroku modernizować/wymieniać źródło ciepła czy instalację grzewczą.
2. Ocieplając należy pamiętać o wszystkich ścianach, nie tylko zewnętrznych - również tych, które oddzielają pomieszczenia mieszkalne od zimnych stref, np. klatek schodowych, piwnic, podłóg i ścian stykających się z gruntem, pustostanów, itp.
3. Każdorazowo należy przeanalizować, czy nakłady inwestycyjne głębokiej termomodernizacji będą do udźwignięcia.
4. Należy dążyć do rozwiązań, które będą generowały jak najniższe koszty eksploatacji ogrzewania przy racjonalnych nakładach inwestycyjnych. Rozwiązań, które pozwolą na stałe i równomierne ogrzewanie wszystkich lokali i uwzględnią możliwości finansowe wszystkich mieszkańców, również tych o niższych dochodach.
5. Każdy budynek poddawany termomodernizacji należy traktować indywidualnie. Poziom i możliwości przeprowadzenia termomodernizacji zależą od wielu czynników, m.in.: typu budynku, jego wieku, lokalizacji, warunków technicznych (t.j. ilość kanałów wentylacyjnych w budynku, wyposażenie techniczne mieszkań, dostępne instalacje w budynku, itp.), dostępu do mediów (sieć ciepłownicza, sieć gazowa), typu własności budynku, poziomu zamożności właścicieli, poziomu ochrony konserwatorskiej, itp.
6. Ważne, aby mieszkańcy mieli wsparcie lokalnych władz:
    a. finansowe - dotacje, dopłaty na działania termomodernizacyjne, przedpłaty na działania termomodernizacyjne lub rozliczenie środków bezpośrednio z wykonawcą,
    b. administracyjne - ułatwienia formalne i uproszczone procedury dla dofinansowań i pozwoleń; komunikacja z miejskim konserwatorem zabytków,
    c. informacyjne – informacja o sposobach pomocy, rodzajach prowadzonych działań musi dotrzeć do wszystkich mieszkańców,

d. techniczne – nie każdy ma odpowiednie wiedzę, umiejętności, możliwości czasowe, finansowe czy zdrowotne, aby samodzielnie przeprowadzić proces termomodernizacji

Dr Szymon Łukasiewicz:

7. Budowa drugiej elektrociepłowni po przeciwnej stronie miasta np. na Górczynie, która była projektowana już wiele lat temu.
8. Restrykcyjna izolacja budynków użyteczności publicznej: ścian i dachów. Kierownik obiektu musi finansowo odpowiadać za szczelność drzwi i okien.
9. Korzystanie z najnowszych osiągnięć transportu publicznego.

Extinction Rebellion Poznań:

10. Stworzenie planu osiągnięcia neutralności klimatycznej przez Miasto Poznań do 2022 roku.

Klub Przyrodników Koło Poznańskie:

11. Przeszkolenie pracowników MPK z ekodrivingu, z naciskiem na uświadomienie im wpływu sposobu jazdy na emisje, oraz zmiana rozkładów jazdy by nie zmuszały kierowców do nadmiernej prędkości.
12. Wprowadzenie obowiązkowego kursu z ekodrivingu dla kierowców podchodzących do egzaminu na prawo jazdy.
13. Należy zorganizować akcję uświadamiającą w mediach oraz zainicjować karanie przez policję i straż miejską mandatami kierowców, którzy niezgodnie z prawem pozostawiają samochód z włączonym silnikiem ponad 1 minutę siedząc w nim lub opuszczając go
14. Wprowadzenie ograniczenia prędkości dla samochodów osobowych, motocykli oraz ciężarowych do 3,5 tony do 120 km/h na autostradzie A2 przechodzącej przez Poznań.
15. Wprowadzenie na skrzyżowaniach informacji o pozostałym czasie zielonego i czerwonego światła. Informacje powinny być bardzo duże, by z dużej odległości około 100-200 m były widoczne.

16. Obniżenie temperatury w miejskiej sieci ciepłowniczej. Woda powinna być bardzo ciepła lub lekko gorąca, ale nie nadmiernie gorąca lub parząca.
17. Wyłączenie pewnej części oświetlenia na ulicach (np. co drugiej lampy) lub zmniejszenie mocy świecących obecnie lamp w miejscach gdzie lampy stoją za gęsto lub świecą niepotrzebnie nadmiernie jasno.
18. Zamontowanie we wszystkich budynkach użyteczności publicznej automatycznych wyłączników światła.
19. Przyjęcie zasady, że planowane inwestycje w nowe budynki dla samorządu będą powstawały w wyniku procedur, w których waga kryterium śladu ekologicznego będzie nie niższa niż 15%, przy czym ślad ekologiczny będzie liczony z uwzględnieniem budowy oraz eksploatacji w zdefiniowanym cyklu życia budynku.
20. Zainstalowanie do roku 2030 paneli fotowoltaicznych na dachach wszystkich budynków należących do miejskich urzędów i spółek, w tym parkingów P+R oraz zajezdni miejskich, jeśli istnieje możliwość techniczna, architektoniczna i konserwatorska instalacji takich urządzeń.
21. Promocja i wspieranie właścicieli obiektów wielkopowierzchniowych np. galerii i centrów handlowych, dotyczących lokowania instalacji paneli fotowoltaicznych (PV) na dachach obiektów; a także z innych przedsiębiorców prywatnych, dysponujących dużymi powierzchniami nadającymi się do instalacji PV.
22. Uruchomienie kampanii edukacyjnej zachęcającej do i informującej o metodach oszczędności energii w budynkach publicznych i prywatnych (zamykanie wody w trakcie prysznica, wietrzenie szybkie przy wyłączonych grzejnikach itd.).
23. Zobowiązanie każdej miejskiej instytucji i urzędu, a także szkół i przedszkoli do przedstawienia planu realnej redukcji emisji i sposobu i harmonogramu tego osiągnięcia.

Marcin Popkiewicz:

24. Wspólna wizja: władze, mieszkańcy, interesariusze
25. Plan działania: ciepło-transport
26. One-stop-shop: osoby fizyczne, Spółdzielnie, małe firmy
27. Współpraca z innymi miastami
28. Zarządzanie energią ISO 50001
29. Edukacja w praktyce: korzyści

30. Projekty pilotażowe: szkoły budownictwa wielorodzinnego, „kopenhanizacja”

Młodzieżowy Strajk Klimatyczny:

31. Wprowadzenie obowiązku montaży paneli fotowoltaicznnych na budynkach publicznych spółdzielni mieszkaniowych.
32. Dofinansowania do usuwania kotłów i pieców węglowych.
33. Rozwój infrastruktury geotermalnej na obszarze Miasta Poznania.

Polskie Forum Klimatyczne:

34. Zastąpić spalanie słabej jakości węgla nisko - kosztowymi zamiennikami – brykiet i biomasa, która jest OZE.
35. Wprowadzenie i dotowanie systemu tanich buforów ciepła połączonych z PV i okazjonalnym, wsadowym, prawidłowym spalaniem w istniejących piecach.
36. Przeprowadzenie akcji edukacyjnej o prawidłowym spalaniu paliw stałych, wraz z pokazami.
37. Budowa osiedlowych instalacji C-GEN do pozbycia się odpadów komunalnych i resztek biomasy – pozyskanie w ten sposób taniej energii cieplnej i elektrycznej.
38. Rozwój lokalnych klastrów energii cieplnej i elektrycznej na poziomie osiedlowym – domowa PV, spółdzielnie energetyczne, hydroelektrownie przepływowe na Warcie oraz instalacje C-GEN.
39. Rozwój geotermii w Poznaniu w co najmniej trzech lokalizacjach – otrzymujemy energię cieplną i elektryczną.
40. W ramach działań proklimatycznych należy 2. Zastępcy Prezydenta dać uprawnienia do kontroli i nadzoru nad wszystkim instytucjami zajmującymi się energią i kwestiami antysmogowymi.
41. Raz na pół roku 2. Zastępca ma złożyć sprawozdanie na piśmie, nie więcej niż 3 strony A4, z wykonania powyższych zaleceń.
42. Na trzy miesiące przed następnymi wyborami na Prezydenta Poznania, obecny Prezydent ma złożyć raport na piśmie, ok. 10 stron A4, z wykonania powyższych zaleceń.

Stowarzyszenie Morasko XXI:

43. przeprowadzenie szerokiej i jak najszybszej termomodernizacji oraz instalacji wentylacji mechanicznej z odzyskiem ciepła w obiektach publicznych, w pierwszej kolejności w placówkach edukacyjnych i oświatowych.
44. Przygotowanie programu wsparcia technicznego, prawnego i finansowego dla takich modernizacji, dla indywidualnych i prawnym właścicieli budynków mieszkalnych i biznesowych.
45. W centrum Miasta należy utworzyć - wzorem Katowic - miejskie biuro doradztwa energetycznego, gdzie osoby fizyczne i prawne mogłyby uzyskać bezpłatne porady energetyczne i wszechstronną pomoc urzędników u realizacji proekologicznych przedsięwzięć.
46. Rekomenduje się wprowadzenie na terenie Miasta zakazu palenie w urządzeniach grzewczych węglem i olejem opałowym, a więc paliwem kopalnym, nieodnawialnym i wysoce emisyjnym (smog i emisja CO2). Zakaz powinien wejść w życie 1 stycznia 2024r. wraz z dniem zakazu używania kopciuchów a zapisanym w uchwale antysmogowej Sejmiku Wielkopolskiego.
47. Władze Miasta dla ludzi tracących najtańsze źródła ogrzewania powinny opracować program osłonowy na kilka kolejnych lat.
48. Zasadniczej zmianie powinny ulec zasady programu dotacji do wymiany kopciuchów Kawka Bis uwzględniające utworzenie zespołu mobilnych doradców, którzy ludziom mniej zorganizowanym i starszym, w terenie kompleksowo pomagać będą w wymianie kopciuchów na ciepło sieciowe, gaz czy OZE.
49. [W przetargach] Miasto powinno wybierać tylko partnerów, którzy dostarczą wyłącznie produkty i usługi, które będą pozwalały zmniejszyć emisję CO2 do powietrza i smog transportowy, a więc kierować się nie tylko użytecznością czy kosztem, ale i ekologią.
50. w SIWZ (specyfikacji przetargów) należy zawierać klauzulę o niskoemisyjnej gospodarce podmiotów biorących udział w przetargach, tak aby oferenci nie szkodzili środowisku emitując zanieczyszczenie powietrza z nienormatywnych urządzeń grzewczych i energetycznych, przestrzegali zasady segregacji odpadów, a usługi dla miasta realizowali za pomocą pojazdów ciężarowych i osobowych spełniających normy emisji od Euro 1 do Euro 5 (stopniowo przechodząc do normy tylko najwyższej).

51. Miasto należy optymalizować nie pod samochody prywatne ale pod pieszych, rowery i transport miejski.
52. Rekomenduje się władzom Miasta podejmowanie działań lobbystycznych na forum ogólnopolskimi na rzecz likwidacji barier dla rozwoju energetyki zeroemisyjnej, rozproszonej i obywatelskiej.
53. Na szczeblu miejskim konieczna jest kampania informacyjna na rzecz powszechnego programu głębokiej poprawy efektywności energetycznej budynków spółdzielczych, wspólnot i prywatnych, tak aby jak najwięcej nowo budowanych domów było wysoce efektywnych i miało zainstalowaną fotowoltaikę oraz elektryfikację ogrzewania poprzez zastosowanie pomp ciepła, a więc promowanie domów, które praktycznie nie korzystałyby z energii z zewnątrz.

Zuzanna Sasiak i Joanna Krawczyk

54. Informowanie o korzyściach z obywatelskiej produkcji energii (ekologicznych, ekonomicznych i społecznych);
55. Analiza infrastruktury publicznej w mieście pod kątem lokalnych możliwości produkcji energii z OZE przez potencjalnych prosumentów zbiorowych i społeczności energetyczne;
56. Utworzenie dostępnej dla mieszkańców sieci doradców energetycznych wykwalifikowanych w obszarze prosumeryzmu i OZE.
57. Dostęp do dotacji i niskooprocentowanych pożyczek, pozwalających sfinansować niezbędną dokumentację + inwestycję;
58. Przyznanie ulg inwestycyjnych i podatkowych społecznym podmiotom energetycznym;
59. Przeprowadzenie projektu pilotażowego (pokazowego) w formule prosumenta zbiorowego i/lub społeczności energetycznej;
60. Partnerstwo miasta (udziałowca) z mieszkańcami w społeczności energetycznej.